

[Kirkegaard]

men som en helhed. Det gælder fortsat. Vi har foretaget en nøje vurdering af forslagene, og jeg kan her henvise til det betækningsbidrag fra Det Konservative Folkeparti og Venstre, som findes i betænkningen. Jeg skal nøjes med ganske kort at trække nogle få ting frem.

Det værste er, at virkningen af denne skatte-reform er meget ideologisk. Der vil ske et skift i balancen i ejerforholdene i dansk erhvervsliv væk fra en situation, hvor det er attraktivt for enkeltpersoner at investere og løbe den risiko, der er tale om, når man investerer erhvervs-mæssigt, og over til ejerforhold, der er præget af store fonde og mere kollektivt ejerskab.

Jeg siger, det er meget ideologisk; det er i hvert fald en udvikling, som vi i Det Konservative Folkeparti vil kæmpe imod med næb og kløer. Vi mener faktisk, at man bør gå den modsatte vej. Hvis man gør det, får man nemlig dynamik i samfundet. Det, man lægger op til her, er, at dynamikken i samfundet, i erhvervslivet, vil begynde at køre baglæns, og det går ud over velstanden. Det går ud over velfærd i hele samfundet og for samfundets borgere.

Kapitalindkomsten bliver fremover beskattet progressivt. Det er teknisk noget roderi; det er i øvrigt også ufornuftigt at beskatte på den måde. Vi kan også konstatere, at man gør noget besynderligt ved kapitalindkomster hos et ægtepar, hvor man beregner kapitalindkomsten på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst. Jeg tillod mig at spørge, hvad Ligestillingsrådet mente om det, og så fik jeg – hvad der ikke overraskede mig – det svar, at det kunne Ligestillingsrådet ikke lide. Den kritik fra Ligestillingsrådet er jeg ganske enig i. Jeg kan høre, at skatteministeren morer sig. Det er, fordi han ikke kender Ligestillingsrådet. Men det gør arbejdsministeren, som sidder ved siden af, og også den tidligere arbejdsminister!

Det næste, jeg vil nævne, er erhvervsbelastningen. Der har været hidsige diskussioner om, hvor mange mia. kr. man belastede erhvervslivet med. Det skal jeg ikke gå ind i en teknisk vurdering af, men kun konstatere, at der næppe er nogen tvivl om, at det belaster erhvervslivet, og at det dermed også koster arbejdspladser. Og det er jo noget af det værste, der overhovedet kan ske.

Vi vender os meget kraftigt imod det, regeringen kalder de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. I realiteten er det jo den gamle socialdemokratiske idé om bruttoskat, man derved kører igennem. Man rammer pensionsopsparingen, selv om vi har behov for pensionsopsparing i det danske samfund. Der sker det besynderlige – sådan vil mange lønmodtagere i hvert fald opleve det – at der bliver opkrævet bruttoskat af penge, de aldrig ser, men som arbejdsgiverne indbetaler på deres vegne.

Der opstår så i øvrigt et mærkeligt misforhold mellem tjenestemandspensioner og andre pensioner. Det er det, regeringen forsøger at rette op ved, lidt gedulgt, at nedsætte nogle tjenestemandspensioner, hvad der jo også er kommet til udtryk gennem en kraftig annoncekampagne i de sidste dage.

Værst ramt er naturligvis kapitalpensionen, for kapitalpensionen beskattes jo, når pengene hæves, med 40 pct., hvad der er uændret i forhold til nu, selv om de beløb, der bliver indbetalt i kapitalpensionen, bliver bruttobeskattet.

Og så opfatter vi i øvrigt bruttoskatten som en ny skatteskrue, som kan anvendes til yderligere forhøjelser af skatten på et senere tidspunkt, og det tror jeg den nuværende regering får brug for.

Belastningen af boligejerne har også været fremme i debatten mange gange og med stor styrke. Derfor spurgte vi, hvor stor en belastning boligejerne blev udsat for, hvortil skatteministeren beredvilligt og helt ærligt svarede: 2,6 mia. kr. Det kan vi så konstatere. Og så siger skatteministeren naturligvis, hvad han har sagt hele tiden: Jamen så er der en masse andre regnestykker, man også skal have ind i den historie. Det kan man selvfølgelig forsøge at trøste boligejerne med, men det kontante, der står tilbage, er altså tabet på 2,6 mia. kr.

Bilisterne og bilbranchen har vi også talt meget om; det skal jeg ikke dyrke mere ved denne lejlighed, men blot nævne yderligere ét problem, nemlig familier med kun én indkomst, som ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne. Derfor vil de komme til at betale mere i skat end familier med to indkomster. Det er et problem, der også eksisterer i det nuværende regelsæt, men de nye forslag forværrer efter min opfattelse forholdene, og det bliver vel i øvrigt også endnu